

ஊழல்காரர் ஊழல்காரர் ஊழல்காரர் ஊழல்காரர் ஊழல்காரர் ஊழல்காரர்

எனது அரசியல் வாழ்க்கையில் முக்கியமான கட்டமாக ரிலேவோவில் நடந்த பிரச்சினையும் அந்தப் பிரச்சினையில் நான் எடுத்துக் கொண்ட நிலைப்பாடும் இன்று வரையும் என்ன மனிதனாக வாழ வகைக்கிறது.

1984 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் நடுப்பகுதியில் ஒருநாள் இரவு சில பொறுப்பாளர்கள் எமது அறகைக் கு வந்தனர். எமது தலைவரான சிறி சபாரதேதினத்தே அடுத்த கட்டத்திலுள்ள உபதலைவர்களான அரசியல் பிரிவை சேர்ந்த சூதன் மற்றும் இராணுவபிரிவைச் சேர்ந்த, ரமஸே என்பவர்கள் புலிகளிடம் ஆயுதம் வாங்கிக் கடத்திச் செல்ல எடுத்த முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டது என்பதும், அவர்கள் இருவரும் தம்மிடம் தான் உள்ளனர் என்றும் சொன்னார்கள். அதனால் புலிகள் ஆத்திரப்பட்டு சிலவேளைகளில் எமது பாதுகாப்பிற்கே ஆபத்துக்கள் கொண்டு வரலாம், ஆகவே அவரும் வளையே போக வேண்டாம் என்றும் கறினார்கள்.

அதன் பின்னர் மனோ மாஸ்ரர் எமது இடத்துக்கு வந்தார். நாம் அவரிடம் அப்பிரச்சினை பற்றிக் கேட்டபோது, கடந்த சில காலங்களாக தலைவருக்கும் உபதலைவர்களுக்கும் மத்தியக் குழு அமைப்பது தொடர்பாக சில பிரச்சினைகள் இருந்து வந்ததாகவும், தலைவர் மத்தியக் குழு அமைப்பதை தட்டிக் கழித்து வந்தார் எனவும், அதன் காரணமாக அவர்களிடையே உறவுகள் சீர்குலைந்ததாகவும், ஆனால் ரிலேவோவின் தலைமை கற்று வது போல் நடந்திருக்கச் சாதாரணத்தில் இன்னும் கறினார். அது ஒரு பக்கக் கருத்துத் தான் என்றும் சூதா, ரமஸே என்பவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை எனவும் கறினார்.

அப்படிச் சொல்லி விட்டு அவர் போனதும் எமக்குள் குழப்பமான எண்ணங்கள் பல வந்தன. எமக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது என்று எல்லோரும் குழம்பி விட்டோம். இரவு பன்னிரண்டு மணியளவில் எம் போன்று பல வீடுகளில் இருந்தவர்களை வேறு வீடுகளுக்கு இரவோடிரவாக மாற்றம் செய்யத் தொடங்கினர். அது சம்பந்தமாக அவர்கள் எமக்குக் கறியது, புலிகளிடமிருந்து எம்மைப் பாதுகாக்கவே அதைச் செய்கின்றோம், மாற விருப்பமில்லாவிட்டால் உங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வரும், உங்கள்க்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியாது என்றே. எமது வீட்டிற்கு அவர்கள் உடனடியாக வராததினால் நாங்கள் சில முடிவுகளை எடுக்க எங்கள்க்கு அவகாசம் இருந்தது.

Written by தமிழ்ரங்கம்

Friday, 29 March 2013 22:48 - Last Updated Saturday, 27 April 2013 11:07

எச்சரித்தனர். அதனால் மலேமும் சிலர் அவர்களுடன் சின்றனர்.

எமது வீட்டில் இருந்தவர்களில் ஒருவர் தனது உட்துணிகளை எல்லாம் அவர்களுடன் அனுப்பி விட்டு, எம்மையைச் சமாதானப்படுத்துதிக் கிட்டிக் கொண்டோ போவதற்காக நின்றவர் பின்னர் தலமையின் எச்சரிக்கையைக் கண்டு பயந்து, பிந்திப் போனால் தனக்கு என்ன நடக்காமோ என்று நினைத்து அவரும் எம்முடன் நின்று விட்டார். இவருடன் நாம் 13 பரோனோம். இப்பதினமீவரும் ஸ்ரீபியோ றீம் ஆக்கள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டவரானோம்.

ஊர்ஊர்ஊர்ஊர் ஊர்ஊர்ஊர்ஊர் ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்ஊர்

எமது உயிருக்கு ஆபத்து என்ற கட்டத்தில் எங்கள் பிரச்சினையை தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிப்பது அல்லது குற்றைத் தபட்சம் பொலிஸ் உதவியை நாடவது என்ற நிலைக்கு நாம் வந்து விட்டிருந்தோம். எங்களில் ஒருவர் (காந்தராஜா மாஸ்டர்) மண்ணெண்ணெய் உடன் தீக்கூலிக் கும் மயற் சியில் வீதிக் கும் வந்து விட்டார். தீக்கூலிப்பது என்பது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பலரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் என்பது அவரின் முடிவாகும். அவரைச் சமாளித்து அவரின் முடிவை மாற்றினோம். எதிர்பார்த்தது போல் அன்றைய இரவில் எதுவும் நடப்பெறாததால் எமக்குக் கிடக்கக் கும் ஓவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் எம்மைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பயன்படுத்தினோம்.

அடுத்த வலையைக் எமது பிரச்சினையை ரெலோவூடன் உறவுகளை வதைத்திருக்கும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃவ், ஈரோஸ் போன்ற அமைப்புகளுக்குத் தெரிவிப்பது மயற் சித்தோம். ஆனால் எவரக்கூமே இவ்வமைப்புகளின் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் தீக்கூலிக் கவெளிக் கிட்டவரும் (காந்தராஜா மாஸ்டர்) சூபாஸ் என அழகைக் கப்பட்ட நவமும் (ஜேர்மனியில் வசித்த அழகலிங்கத்தின் தம்பி) அதிகாலையில் தப்பி ஓட வெளிக் கிட்டார்கள். அதை அறிந்தவூடன் நானும் அவர்களுடன் ஓட ஆயத்தமானேன். அவர்கள் இருவரும் வடமராட்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். நான் அந்தப் பகுதியைச் சேராதவன் என்பதால் அவர்களுக்கு என்னில் நம்பிக்கை இல்லாததால் என்னை வெளிக் கிடச் சொல்லிவிட்டு அவர்கள் ஓடிப் போய் விட்டார்கள்.

நான் தப்பி ஓட முடிவடாதவூடன் உடனடியாக ராஜனுடன் இங்குள்ள நிலமைகள் மோசமாக உள்ளது, நான் தப்பி ஓடப் போகின்றனே, நீங்கள் வரவிரும்பினால் வரலாம், எல்லாரும் தப்புவது பிரச்சினையானது எனவும் எனக்கு யாரிடமும் நம்பிக்கை இல்லை எனவும் கபறினேன். அதற்கு ராஜன் தனது சகோதரர் மனோ மாஸ்டர் என்பவர் இயக்கத்திலிருப்பதாகவும் தான் தப்பி ஓடினால் அதன் விளைவாக அவருக்கு ஏதாவது

நடக்கலாம், எனவே தான் வர முடியாதெனவும் கபறினார். இச்சந்தர்ப்பத்திலேயே தான் ராஜன், மனமோ மாஸ்ரரின தம்பி என நான் அறிந்துகொண்டனே. நான் அவரதை தப்பியபோட அழைத்ததற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் இருந்தன. ஒன்று, அவர் என்னப்போலவே சிந்திப்பவராகவும் நட்புடன் பழகுவவராகவும் இருந்ததும், அதனால் இரண்டாவது, எனக்கு சன்னையிலுள்ள ஓரையொரு வளித்தொடர்பு அவருக்கு மட்டும் தான் தெரியும். அவரை விட்டுப் போனால் அவரைப் பிடித்துச் சித்திரவதை செய்வதால் அவர் என்னக்க காட்டிக் கொடுக்கலாம் என்பதால் அவர் என்னுடன் இருப்பது எனக்குப் பாதுகாப்பாகப் பட்டது. ஆனால் விடிந்தால் என்ன நடக்கும் என்று தெரியாத நிலையில் உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லாத நிலையில் தப்புவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலையில் அன்று அப்பிப்பட்ட முடிவைத் தான் என்னால் எடுக்க முடிந்தது.

அந்த வளையை, காலையில் தப்பி ஓடியிருவரும் மாலையில் ஆட்டோவில் வந்து இறங்கினார். நாம் நினைத்தோம் அவர்கள் பிடிபட்டது தான் வீட்டிற்கு வருகிறார்கள் என்று. ஏற்கெனவே வீட்டில் அடையட்ட நிலையில், வளையேரலையோ உறுப்பினர்கள் காவலுடன் எம்மகை கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கும் வளையில் அவர்கள் இருவரும் திரும்பி வந்தது எமக்குள் பெரிய ஆச்சரியத்தானது ஏற்படும் தியது. அவர்கள் இருவரும் தப்பி விட்டார்கள் என்றும் அவர்கள் எங்கள் பிரச்சினையை வளையே சொல்லி இருப்பார்கள், அதாவது எமக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என நம்பி இருந்த எங்களுக்கு அவர்கள் திரும்பி வந்தது பிரச்சினையாக இருந்தது. அதிலும் எனக்குப் பிரச்சினையாக இருந்த விடயம் அவர்களுடன் தப்பியபோட காலையில் வளையே கிட்டவன நான் என்பதால் நானும் மாட்டப்பட்டு போல் உணர்ந்தனே.

அவர்கள் வீட்டுக்குள் வந்தபோது காவலுக்கு நின்றவர்களுக்கு அவர்கள் கபறிய காரணம், சுகமில்லாததால் பெரிய வதை தியசாலகைக் காலையில் சன்னேறு இப்போது தான் திரும்பி வருகிறோம் என்பதே. அவர்கள் இருவரையும் நாம் பிடித்து என்ன நடந்தது, ஏன் திரும்பி வந்தீர்கள் என்று கேட்டபோது அவர்களின் புதில் படுமட்டாள தனமாகவும் வடிகெய்யாகவும் இருந்தது. முதலாவதாக தப்பி ஓடுவதற்காக அவர்கள் போன இடம் மீனம்பாக்கம் விமான நிலையமாகும். அங்கு போய் தங்களை இலங்ககைக்கு அனுப்பும்புமாறு கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ அவர்கள் பாஸ்போட்டுடன் விசாவுடன் நிறுத்தே ரிக் கற வதை திருக்கிறவர்கள் போலவும் விமான நிலையத்திற்குப் போனால் இலங்ககைக்குப் போகலாம் என்று நடமுறை நிலமைகளை விளங்கிக் கொள்ளாமல் சன்னேறுக்கின்றனர்.

அவர்களின் நிலமைகளைக் கேட்ட இலங்கையர் ஓர்வார் -விமானம் ஓட்டுவதற்கு பயிற்சி பெறுகின்ற மாணவர் - நிலமைகளை விளக்கி நபுறு ரப்பா பணமும் கொடுத்து திரும்பி அனுப்பி விட்டிருக்கிறார். அந்த நபர் பின்பு விமான நிலையக் குண்டு வெடிப்பின் சந்தகேத்தின் பேரில் கதை செய்ப்பட்டவர். அதன் பிறகும் அவர்கள் பஸ் நிலையம் சன்னேறு ஏதாவது வழி கிடகை கிறதா என்று பார்த்து விட்டு வேறு வழியில்லாமல் தான் திரும்பவும் வந்திருந்தனர். அப்போது தான் எனக்குப் பெரும்

Written by தமிழ்ரங்கம்

Friday, 29 March 2013 22:48 - Last Updated Saturday, 27 April 2013 11:07

நிம்மதி ஏறப்பட்டது. நல்லவளே அவர்களை நம்பி நானும் ஓடாதது என்று நான் நினைத்தேன்.

0000 0000000000000 000000000000

அவ்வாறு எமது கருத்துக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி உட்கட்சிப் போராட்டத்தினை நடத்தியபோர் ஆண்களில் பதினமூன்று பரே மட்டுந்தான். இந்த நிலையில் பணிகள் குழுவில் இருந்த நாற்பதுக்கு மறேப்பட்டவர்களில் முப்பதுக்கு மறேப்பட்டவர்கள் வறோவீடுகளில் எமக்குச் சார்பாக எம்முடன் இத்தகயை போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களுடைய போராட்டமும் எமக்கு பலம் அளித்தது. இவர்களில் நினைவில் வருபவர்களாக சூதா, கல்பனா காந்தா, லலிதா, சோபா, ரஞ்சி, மோகனா உள்ளனர்.

ஓட்டும்மொத்தமாகப் பார்த்தால் ஆரம்பத்தில் சூதன் ரமஸே போன்றவர்களின் நடவடிக் கைகளுக்காக சிறி சபாரத்தினம் எடுத்ததுக் கொண்ட நடவடிக் கைகள் சம்பந்தமாக சில களே விகளகைக் கட்டு அவர்களுடைய பதில் களைப் பெறுவதற்காக ஆரம்பிக் கப்பட்ட போராட்டம் பின்னர் அவர்களுடைய பயமுறுத்தல்கள், எச்சரிக் கைகள் போன்றவற்றின் மூலம் அடுத்த கட்டத்தினை அடந்தது. பசேச்சுச்சூதந்திரம், கருத்துச்சூதந்திரம் இருக்க வணேடும். சூதன், ரமஸே ஆகியபோர்களை உயிருடன் காட்ட வணேடும். அவர்களுடைய நடவடிக் கைகள் சம்பந்தமாக உட்கட்சி விசாரணைகள் இல்லையே அவர்களை விடுதலை செய்ய வணேடும். எம்மீது ரலெலோவின் பல குழுவ்தலவைகள் நடந்து கொண்ட முறை சம்பந்தமான விசாரணை என்றெல்லாம் வளர்ந்து கொண்டே போனது.

நாம் அப்போதும் ரலெலோ உறுப்பினர்களே. அந்தப் பிரச்சினையை தீர்க்கப்பட்டால் தான் நாம் மீண்டும் இயங்குவோம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு மாதத் தவணையைத் தலமைக்கக் கொண்டோம். அந்த ஒரு மாதத்தில் கட்ட தலவைவர் எம்மைச் சந்தித்துப் பசேத்த யாரில்லை. ஆனால் அவர்கள் எமக்குரிய படிப்பணத்தினை (சாப்பாட்டுச் சலெவுகளை) அனுப்பிக் கொண்டே இருந்தனர். அதநேரம் எம்மைப் போல இருந்த பணை போராளிகளை பயமுறுத்தத் தொடங்கினர். அதன் விளைவாக அவர்களை எமது இருப்பிடத்துக்கு அழைத்துப் பாதுகாப்பு கொடுத்தோம் என்றும் சலெல்லாம். அல்லது அவர்கள் எமக்குப் பாதுகாப்பாத தந்தார்கள் என்றும் கற்றலாம்.

தீர்வுகள் எதுவும் வகைக் காமல் மலேம் மலேம் பிரச்சினையை வளர்ந்து கொண்டே போயின. அதனால் அவர்களின் பிரதசேத்துக்குள் இருப்பது மலேம் மலேம் பிரச்சினையை வளர்த்துவிடும் என்று நினைத்ததால் நாம் வறோ இடத்துக்கு மாறினோம். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்வு வணேடி எத்தகயை போராட்டத்தினை

கண்டித்துச் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் செய்வது, தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே இப்பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்வது என்ற நிலைக்கு வந்தது.

அப்போது எமக்குள் புதிய பிரச்சினை ஒன்று தோன்றியது. யார் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்பது தான் அது. எல்லாருமே தான் இருக்க விரும்புவதாகவும் தமக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் கபினர். எனவே பிரதேசவாரியாக கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ரகு, ராம் என இருவரும் வடக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த காந்தராசா மாஸ்ரர், ராஜன் என்ற இருவரும் உண்ணாவிரதத்தை ஆரம்பிப்பது என்று முடிவானது. அதன் முடிவுகளை எதிர்பார்த்து மறுநாள் ஐந்து பண்களும் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

அந்த உண்ணாவிரதம் சன்னெ மரீனா கடற்கரையில் உள்ள காந்தி சிலைக்கு அருகில் நடப்பெற்றது. அந்த நேரத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டோம். ஒரு சிலர் அங்குள்ள கட்சித் தலைவர்களைச் சந்திப்பது -எம்.ஜி.ஆர், கருணாநிதி போன்றவர்களை -என்று முடிவானது. ஒரு சிலர் நாம் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்றோம், எங்கு இருக்கின்றோம், எமது பாதுகாப்புற்ற நிலைக்கு பாதுகாப்பு மீது போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தருமாறும் பிரசுரங்களை விநியோகிப்பது என்ற பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டது. வேறு சிலர் உண்ணாவிரதம் நடப்பெறும் இடத்தில் வருபவர்களுக்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

உண்ணாவிரதம் நடப்பெறுவதை ஒட்டி சும்மார் ஆறு வகையான பிரசுரங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. அவற்றின் சாரம் சம் நாம் யார் என்பதே. உண்ணாவிரதம் நடப்பெறும் இடம் பொதுவானதாக இருந்தாலும் கருத்துக்களின் உள்ளடக்கத்தில் பெரிய முரண்பாடுகள் இருந்தன. சிறிசபாரதெதினம், சந்திரஹாசன் ஆகியோரின் கட்டவலையை இந்த சூதன், ரமேஸ் போன்றவர்களின் கதை என்பது போலத் தெரிவிப்பது. மற்றொன்று சந்திரஹாசன் ஒரு சிஐஏ உளவாளி என்று தெரிவிப்பது. இன்னொன்று ரலேவின் தலமை இந் தியாவின் விசுவாசிகள் என்று தெரிவிப்பது. மற்றது, தமிழ் ஈழ மக்களின் விடுதலையை விட்டு இங்கு ஏசி காரர்களில் வலம் வருகிறார்கள் என்பது.

மற்றைய இயக்கங்கள் இந்த நேரத்தில் எமக்குத் தேவையான சில உதவிகளைச் செய்தனர். ஆனால் எமது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வகைக விரும்பவில்லை. மாறாகப் பிரச்சினைகளை வளர்த்து விடவே விரும்பினர். இந்த நிலையில் தான் எம் தமிழ் நாடு கியு பிரிவு பொலிஸ் எங்கள் நடவடிக் கைகளைக் கண்காணிக்கத் தொடங்கியது. றோ அதிகாரிகள் வந்து எமது உண்ணாவிரதத்தினைப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றனர். எம் குழுவின் மீது பலத்த கண்காணிப்புடனும் அவதானித்துடனும் எமக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதற்கான வலையொன்றில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். மீன்புற நாட்களுக்குப் பின் உண்ணாவிரதத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் மிகவும் சோர்வுற்ற

